

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zutphen, van 22 mei 2008 in zaak nr. 07/46456 in het geding tussen:

en

de minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 mei 2007 heeft de minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 15 november 2007 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 mei 2008, verzonden op 30 mei 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 juni 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

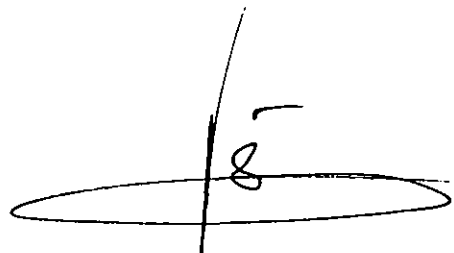
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 december 2008

343-562.

Verzonden: 3 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line that curves into a loop at the bottom, with a horizontal line crossing it near the top.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 07/46456

Uitspraak in het geding tussen:

geboren op
van Marokkaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. R. Veerkamp, advocaat te Utrecht,

en

de Minister van Buitenlandse Zaken,
verweerder,
gemachtigde: mr. M. Remmerswaal, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Op 2 april 2007 heeft eiser de Nederlandse vertegenwoordiging te Rabat verzocht om afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) in het kader van gezinsvorming met ouder. Bij besluit van 30 mei 2007 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen.

Bij besluit van 15 november 2007 heeft verweerder het bezwaar van eiser ongegrond verklaard. Op 12 december 2007 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank.

Het beroep is behandeld ter zitting van 8 mei 2008, waar de referent (eisers vader) en de gemachtigden van partijen zijn verschenen. Eiser is niet verschenen.

2. Motivering

2.1 Ter beoordeling staat of verweeders besluit van 15 november 2007 de rechterlijke toetsing kan doorstaan.

2.2 Nu eiser verblijf in Nederland voor een periode langer dan drie maanden beuogt, heeft verweerder de onderhavige aanvraag getoetst aan de criteria die gelden voor de beoordeling van een aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, als

Reg. nr.: AWB 07/46456

2

bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), in casu onder een beperking als bedoeld in artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder a, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000).

2.3 Ingevolge artikel 13 van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd indien:

- internationale verplichtingen daartoe nopen;
- met de aanwezigheid van de vreemdeling een wezenlijk Nederlands belang is gediend, of
- klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

Op grond van artikel 3.13, eerste lid, van het Vb 2000 wordt de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming, verleend aan het in artikel 3.14 genoemde gezinslid van de artikel 3.15 bedoelde hoofdpersoon, indien wordt voldaan aan alle in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 genoemde voorwaarden.

Ingevolge artikel 3.24, aanhef en onder a en b, van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking verband houdend met gezinshereniging worden verleend aan een ander familielid van een Nederlander of van een vreemdeling met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Vw 2000, dan de echtgenoot of echtgenote, de al dan niet geregistreerde partner, of het minderjarige kind, indien (a) de vreemdeling naar het oordeel van Onze Minister feitelijk behoort en reeds in het land van herkomst feitelijk behoorde tot het gezin van de persoon bij wie deze vreemdeling wil verblijven, en (b) de achterlating van de vreemdeling naar het oordeel van Onze Minister een onevenredige hardheid zou betekenen. (verruimde gezinshereniging)

Ingevolge hoofdstuk B2/6.3 wordt de verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 niet verleend, indien het familielid niet feitelijk behoort of niet reeds in het land van herkomst feitelijk behoorde tot het gezin van de in Nederland gevestigde hoofdpersoon. 'Feitelijk behoren tot het gezin' houdt in dat:

- de gezinsband reeds in het buitenland heeft bestaan;
- er sprake is van een morele en financiële afhankelijkheid van degene bij wie verblijf wordt beoogd, welke afhankelijkheid reeds in het buitenland moet hebben bestaan; en
- de vreemdeling moet gaan samenwonen met degene bij wie verblijf wordt beoogd.

2.4 Verweerder heeft de afwijzing van de mrv-aanvraag in stand gelaten, nu, gelet op het bereiken van de 18-jarige leeftijd van eiser, naar de mening van verweerder de aanvraag dient te worden getoetst aan de voorwaarden voor verruimde gezinshereniging als bedoeld in artikel 3.24 van het Vb 2000 en eiser naar de mening van verweerder niet aan deze voorwaarden voldoet.

Verweerder is van mening dat eiser in het land van herkomst feitelijk niet tot het gezin van de hoofdpersoon behoorde, nu de hoofdpersoon (referent) pas sinds 1995 of 1996 van het bestaan van eiser op de hoogte is gesteld en de hoofdpersoon op dat moment reeds in Nederland woonachtig was. Tevens is verweerder van mening dat eiser niet ten alle tijde moreel en financieel afhankelijk is geweest van referent en dat er geen sprake is van achterlating van eiser in het land van herkomst.

Reg. nr.: AWB 07/46456

3

Aan artikel 3 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind (hierna: IVRK) noch artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), kan eiser volgens verweerder verblijfsaanspraken ontlenen.

2.5 De rechtbank stelt vast dat, gelet op de beroepsgronden, het geschil zich toespitst op de vraag of verweerder de aanvraag van eiser om een verblijfsvergunning terecht heeft getoetst aan de voorwaarden die gelden voor 'verruimde gezinshereniging' en of verweerder terecht het standpunt heeft ingenomen dat het niet verlenen van de gevraagde verblijfsvergunning niet in strijd is met het bepaalde in artikel 8 van het EVRM.

2.6 De rechtbank is van oordeel dat hetgeen in beroep is aangevoerd, geen aanleiding geeft het standpunt van verweerder niet te volgen. De rechtbank overweegt daartoe als volgt.

2.7 Eiser heeft aangegeven dat verweerder, nu hij ten tijde van de aanvraag nog niet meerderjarig was, ten onrechte het beleid inzake verruimde gezinshereniging heeft toegepast. Tevens is eiser van mening dat uit artikel 3.103 van het Vb 2000 volgt dat de aanvraag moet worden beoordeeld aan de hand van het recht dat gold op het tijdstip, waarop de aanvraag is ingediend.

2.8 Deze grief faalt. Nu eiser gedurende de besluitvorming meerderjarig is geworden, is er een wijziging opgetreden in de voor die besluitvorming van belang zijnde feiten. Artikel 3.103 Vb 2000 heeft hierop volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, waaronder de uitspraak van 21 oktober 2003, nummer 200304601/1, JV 2004/32, geen betrekking. Nu eiser ten tijde van het nemen van het thans bestreden besluit reeds meerderjarig was, heeft verweerder terecht het beleid inzake verruimde gezinshereniging toegepast.

2.9 De rechtbank is van oordeel dat eisers stelling dat verweerder ten onrechte het toetsingskader heeft gewijzigd omdat eiser het basisexamen inburgering Nederland heeft gehaald nadat hij meerderjarig was geworden, duidt op een onjuiste lezing van het bestreden besluit. Uit het bestreden besluit volgt geenszins dat verweerder de datum van het behalen van voornoemd basisexamen ten grondslag heeft gelegd aan het gekozen toetsingskader, doch dat verweerder het feit dat eiser meerderjarig is geworden gedurende de besluitvormingsfase heeft meegenomen in de bestuurlijke heroverweging.

2.10 Ten aanzien van het beroep van eiser op artikel 8 van het EVRM, overweegt de rechtbank het volgende.

2.11 Ingevolge artikel 8, eerste lid, van het EVRM, voor zover thans van belang, heeft een ieder recht op respect voor zijn familie- en gezinsleven.

Ingevolge het tweede lid is geen inmenging van enig openbaar gezag toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

2.12 Verweerder heeft zich in het thans bestreden besluit op het standpunt gesteld dat zijn weigering eiser verblijf toe te staan geen schending van het bepaalde in artikel 8 van het

Reg. nr.: AWB 07/46456

4

EVRM oplevert. Daartoe heeft verweerder overwogen dat er weliswaar sprake is van familie- of gezinsleven tussen eiser en zijn vader, maar voorbedeelde weigering geen inmenging in dat familie- of gezinsleven inhoudt, nu het besluit er niet toe strekt eiser een verblijfstitel te ontnemen welke hem in staat stelde om dit familie- of gezinsleven uit te oefenen. Voorts heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat niet gebleken is dat er sprake is van bijzondere omstandigheden waaruit een positieve verplichting voortvloeit om eiser verblijf toe te staan, terwijl evenmin is gebleken van een objectieve belemmering het familie- of gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen.

2.13 De rechtbank ziet in hetgeen eiser heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte geen schending van het bepaalde in artikel 8 van het EVRM heeft aangenomen.

Op grond van vaste jurisprudentie van het EHRM geldt als uitgangspunt dat artikel 8 van het EVRM geen algemene verplichting voor verweerder inhoudt om de domiciliekeuze van een vreemdeling te verbieden of om (i.c.) gezinshereniging op haar grondgebied mogelijk te maken door immigratie toe te staan. Voor de vraag of uit artikel 8 van het EVRM een positieve verplichting voor verweerder voortvloeit om de vreemdeling verblijf toe te staan, dient er volgens het EHRM een redelijke afweging plaats te vinden tussen de belangen van het individu en die van de gemeenschap in het geheel. Het bereiken van een 'fair balance' tussen die belangen staat voorop. Het EHRM verlangt telkens een op de individuele zaak toegesneden belangenafweging. Tevens moet worden vastgesteld of er sprake is van een objectieve belemmering om het gezins- en familieleven buiten Nederland uit te oefenen.

2.14 Niet in geschil is dat tussen eiser en zijn vader sprake is van familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM. De rechtbank stelt vast dat het bestreden besluit er niet toe strekt eiser een verblijfstitel, die hem in staat stelt tot het uitoefenen van dat familie- of gezinsleven in Nederland, te ontnemen. Van inmenging in de zin van artikel 8 van het EVRM is derhalve geen sprake.

2.15 Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank met juistheid aangenomen dat er geen sprake is van een positieve verplichting.

De rechtbank overweegt hiertoe dat niet is gebleken van een objectieve belemmering om het familie- of gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen. De in beroep ingenomen, niet nader gemotiveerde stelling dat ook de gezinsleden van referent onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM vallen en dat verweerder zulks niet bij de besluitvorming heeft betrokken, is hiertoe in elk geval onvoldoende. De rechtbank overweegt tevens dat op grond van vaste jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens relaties tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs worden beschermd door artikel 8 van het EVRM als er geen aanwijzingen bestaan voor 'further elements of dependency, involving more than the normal, emotional ties'.

Het door eiser in dit verband aangevoerde kan naar het oordeel van de rechtbank niet leiden tot het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen sprake is van bijzondere omstandigheden die nopen tot het aannemen van een positieve verplichting.

In dit kader merkt de rechtbank tevens op dat eisers ter zitting gedane beroep op WBV 2006/12 reeds niet kan leiden tot een gegrond beroep, nu het gedeelte van de WBV waarnaar eiser in de pleitnotitie verwijst, ziet op omstandigheden waarin niet is voldaan aan het

Reg. nr.: AWB 07/46456

5

basisexamen inburgering Nederland en derhalve in een situatie als de onderhavige toepassing mist.

2.16 In hetgeen eiser voor het overige in beroep heeft aangevoerd vindt de rechtbank evenmin aanknopingspunten om het beroep gegrond te verklaren.

2.17 Het vorenoverwogene in aanmerking genomen heeft verweerder de aanvraag van eiser kunnen afwijzen.

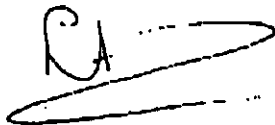
2.18 Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. R.J. van Lochem en in het openbaar uitgesproken op 22 mei 2008 in tegenwoordigheid van mr. I.T. van Zelm als griffier.

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak dient te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: **30 MEI 2008**

Voor fotocopie conform het oorspronkelijke
De Griffier van de Arrondissements - Rechtbank
te ZUTPHEN

07A2 A 07036

advocatenkantoor

mr. h.k. jap-a-joe
advocaat en procureur
candidaat notaris
mr. r. veerkamp
mr. h.s.k. jap a joe
mr. f.w. verweij
advocaten en procureurs

utrecht,

27 juni 2008

Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 'S GRAVENHAGE

Tevens per fax 070-3651380

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Kenmerk IND: 0702-28-0105

RAAD VAN STATE INGEKOMEN 27 JUN 2008	
ZAAKNR.	200804984
AAN:	V3
BEHANDELD DO:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

wonende te in Marokko, ter zake dezer domicilie
kiezende te Utrecht, Maliestraat 5 (3581 SH), ten kantore van de advocaat en
procureur Mr. R. Veerkamp, die door hem ten deze tot gemachtigde is gesteld en als
zodanig dit hoger beroepschrift ondertekent;

dat hij tijdig in hoger beroep komt van de uitspraak van de rechtbank te 's Gravenhage
(zittinghoudende te Zutphen) d.d. 22 mei 2008 (verzonden d.d. 30 mei 2008); een
kopie van de uitspraak gaat hierbij.

dat de zaak betreft: machtiging tot voorlopig verblijf

dat ondergetekende verklaart tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk te zijn
gevolmachtigd door appelland, geboren op , vreemdeling van
Marokkaanse nationaliteit:

dat hij zich met de uitspraak niet kan verenigen;

dat zijn grief luidt als volgt:

postadres postbus 13244 3507 le utrecht
bezoekadres maliestraat 5 3581 sh utrecht
telefoon 030 233 12 30 fax: 030 231 91 09
e mail: japajoe@ision.nl

07A0 A 0703651380
advocatenkantoor

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank sub 2.8 van het a quo overwogen:

"Deze grief faalt. Nu eiser gedurende de besluitvorming meerderjarig is geworden, is er een wijziging opgetreden in de voor die besluitvorming van belang zijnde feiten. Artikel 3.103 Vb 2000 heeft hierop volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, waaronder de uitspraak van 21 oktober 2003, nummer 200304601/1, JV 2004/32, geen betrekking. Nu eiser ten tijde van het nemen van het thans bestreden besluit reeds meerderjarig was, heeft verweerder terecht het beleid inzake verruimde gezinshereniging toegepast."

Toelichting:

De rechtbank geeft aldus blijk van een onjuiste rechtsopvatting.

Indien artikel 3.103 Vb geen betrekking heeft op het feit dat appelland hangende de bezwaarfase meerderjarig is geworden betekent dit nog niet dat verweerder in bezwaar terecht het beleid inzake verruimde gezinshereniging heeft toegepast.

Verweerder diende bij de behandeling van onderhavige aanvraag en ook in bezwaar uit te gaan van de feiten zoals die waren op het moment van de aanvraag.

De benadering die de rechtbank kennelijk voor ogen staat heeft tot gevolg dat een bestuursorgaan de beslissing zou kunnen beïnvloeden door te wachten met het slaan van een beslissing totdat zich nieuwe feiten voordoen.

Onderhavige aanvraag is ingediend toen appelland 17 jaar was. Ook in bezwaar evenals in de beslissing in primo diende verweerder uit te gaan van deze leeftijd van appelland.

Voorts is door de benaderingswijze van verweerder in strijd met het in artikel 7:11 Awb vervatte verbod op reformatio in peius. Immers is appelland in bezwaar in een nadeliger positie komen te verkeren doordat verweerder in bezwaar het toetsingskader aangepast heeft. Het beleid inzake gezinshereniging met meerderjarigen is nog stringenter dan het beleid inzake gezinshereniging met minderjarigen.

JAP A JOE
advocatenkantoor

MITSDIEN

het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State moge behagen de uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen.

met veroordeling van verweerder (ex artikel 8:75 Awb) in de kosten die appelland in verband met de behandeling van de onderhavige procedure redelijkerwijs heeft moeten maken.

advocaat-gemachtigde

PA
